

Grunder och huvudargument

Kommissionen åberopar två grunder till stöd för sin talan, vilka avser åsidosättande av artikel 43 i EG-fördraget.

Sökanden konstaterar först att den nationella lagstiftningen otillbörligen inskränker etableringsfriheten som garanteras i fördraget genom att begränsa den kapitalandel som delägare som inte är fackmän får inneha i ett Société d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée (bolag med begränsat ansvar för utövande av de fria yrkena), som driver laboratorier för biomedicinsk analys, till 25 procent. Det syfte som har åberopats som motivering av svaranden, skyddet för folkhälsan, skulle nämligen kunna uppnås med hjälp av mindre ingripande åtgärder än de som är aktuella i förevarande fall. Kommissionen framhåller, i detta hänseende, att medan det förefaller befogat att kräva att biomedicinska analyser utförs av kompetent personal med adekvat yrkesutbildning, så förefaller uppställandet av sådana krav för att endast äga eller driva biomedicinska laboratorier däremot oproportionerligt i förhållande till det syfte som eftersträvas.

Kommissionen kritiserar dessutom det generella förbudet för icke-fackmän att förvärva kapitalandelar i mer än två bolag bildade i syfte att gemensamt driva ett eller flera laboratorier för biomedicinsk analys. Det syfte som åberopats som motivering av svaranden, att säkerställa att fackmän inom sektorn förebehålls befogenheten att fatta beslut och sin ekonomiskt oberoende ställning samt nödvändigheten av att säkerställa en jämn fördelning av laboratorier inom det nationella territoriet, kan inte motivera de inskränkande nationella åtgärder som vidtagits.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 6 mars 2009 — Hartmut Eifert mot Land Hessen

(Mål C-93/09)

(2009/C 113/46)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hartmut Eifert

Motpart: Land Hessen

Övrig part: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Tolkningsfrågor

1) Är artiklarna [42] första stycket punkt 8b1 och 44a i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om

finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209 av den 11 augusti 2005, s. 1), tillagda genom rådets förordning (EG) nr 1437/2007 av den 26 november 2007 om ändring av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 322 av den 7 december 2007, s. 1), ogiltiga?

2) Är kommissionens förordning (EG) nr 259/2008 av den 18 mars 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller offentliggörande av uppgifter om de stödmottagare som får stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 76 av den 19 mars 2008, s. 28)

a) ogiltig

b) eller giltig endast av den anledningen att Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG (EUT L 174 av den 28 juni 2006, s. 5) är ogiltig?

Om de bestämmelser som anges i den första och den andra frågan är giltiga:

3) Ska artikel 18.2 andra strecksatsen i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281 av den 23 november 1995, s. 31) tolkas så, att offentliggörande enligt kommissionens förordning (EG) nr 259/2008 av den 18 mars 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller offentliggörande av uppgifter om de stödmottagare som får stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) inte får äga rum förrän det förfarande som ersätter anmälan till tillsynsmyndigheten och som anges i denna artikel har genomförts?

4) Ska artikel 20 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281 av den 23 november 1995, s. 31) tolkas så, att offentliggörande enligt kommissionens förordning (EG) nr 259/2008 av den 18 mars 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller offentliggörande av uppgifter om de stödmottagare som får stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) inte får äga rum förrän den förhandskontroll har genomförts som föreskrivs i nationell rätt för detta fall?

- 5) Om den fjärde frågan besvaras jakande: ska artikel 20 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281 av den 23 november 1995, s. 31) tolkas så, att ingen effektiv förhandskontroll har ägt rum om den har gjorts på grundval av ett register som förs enligt artikel 18.2 andra strecksatsen i direktivet och inte innehåller någon föreskriven information?
- 6) Ska artikel 7 — och i synnerhet artikel 7e — i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281 av den 23 november 1995, s. 31) tolkas så, att den utgör hinder för en praxis att lagra IP-adresserna till användarna av en webbsida utan dessas uttryckliga samtycke?

Talan väckt den 6 mars 2009 — kommissionen mot Frankrike

(Mål C-94/09)

(2009/C 113/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Alfonso)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastslå att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 96 — 98 och 99.1 i mervärdesskattedirektivet⁽¹⁾ genom att inte ha tillämpat samma skattesats på all begravningsverksamhet samt leverans av varor i anslutning till sådan verksamhet, och
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har gjort gällande att den franska skattelagstiftningen strider mot det gemensamma mervärdesskattesystemet, eftersom det i Frankrike tillämpas två skattesatser på de tjänster och varor som en begravningsentreprenör levererar till den avlidnes familj trots att transaktionen i praxis anses utgöra en enda sammansatt transaktion som ska påföras samma skattesats.

Kommissionen har särskilt kritiserat svaranden för att utan någon motivering ha skilt transporten av liket med en för ändamålet avsedd bil, för vilken det gäller en reducerad skattesats, från de andra tjänster som tillhandahålls av begravningsentreprenören såsom kistbärare eller tillhandahållande av kista som påförs normal skattesats. Enligt fast rättspraxis får en transaktion som i ekonomiskt avseende utgör en enda tjänst inte delas upp då en sådan uppdelning ändrar det gemensamma mervär-

desskattesystemet. I praktiken lämnar det stora flertalet familjer begravningsentreprenören uppdraget att genomföra begravningen och de uppfattar de element som ingår i denna tjänst om en enda tjänst.

Kommissionen har dessutom kritiserat svaranden för att tillåta att det tillämpas olika reducerade skattesatser på begravningsentreprenörernas tjänster. Det är nämligen inte tillåtet enligt artikel 98.1 i mervärdesskattedirektivet att tillämpa en reducerad skattesats på vissa transporttjänster och en normal sats på andra tjänster som tillhandahålls, med följd att skatteuttaget i praktiken blir lägre än vad det skulle ha varit om den normala satsen tillämpades på hela tjänsten. Den reducerade satsen skiljer sig dessutom åt från transaktion till transaktion beroende på vilken relativ vikt som den delatransaktion för vilken det tillämpas en reducerad skattesats har i varje enskilt tillfälle.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1)

Talan väckt den 6 mars 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-95/09)

(2009/C 113/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillán och A.A. Gilly)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19 och nedanstående artiklar i rådets direktiv⁽¹⁾ 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom
 - att underlåta att fullständigt och korrekt anmäla känsliga områden i enlighet med artikel 5.1 i direktivet,
 - att underlåta att avseende vissa känsliga områden fullständigt och korrekt införliva kraven i artiklarna 3.1, 3.2, 5.2, 5.3, 5.4 och 5.5 i direktivet,
 - att underlåta att inom den stadgade tidsfristen den 31 december 1998 tillhandahålla den reningsnivå som föreskrivs i artikel 5.2 och 5.3 i direktivet avseende allt avloppsvatten från vissa tätorter med mer än 10 000 personequivalerter som släpps ut i känsliga områdens avrinningsområden,
 - att underlåta att för vissa tätorter säkerställa att de ledningsnät som krävs enligt artikel 3.1 i direktivet uppfyller de krav som uppställs i artikel 3.2 i direktivet, och
 - att underlåta att inom den stadgade tidsfristen den 31 december 1997 på ett korrekt sätt genomföra den första obligatoriska översikt som föreskrivs i artikel 5.6 i direktivet,